

som muligt. Og jeg gaar ud fra, at de Bemærkninger, der ere faldne her fra det ærede Medlem for Hurup, ville bevirke, at Ministeren vil være endnu mere tilbøjelig til at komme ind paa en Udvidelse af Loven, naar han hører, at ogsaa Arbejdsgiverne, der selv maa betale, synes, at Loven paa dette Punkt er ganske irrationel.

N. Andersen: Jeg vil i Anledning af de Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), sige, at naar Ændringsforslaget under Nr. 2 ikke sigter til sidste Stykke, men kun til næstsidste Stykke i § 3, har jeg intet væsentligt imod det, og saa falder min Anke i saa Henseende i det væsentlige bort. Jeg har, og det kan gerne være Fejlen er min, anset det sidste Stykke for det 4de Stykke, men det er maaske nok det 5te Stykke. Det var kun den korte Bemærkning, jeg vilde gøre, og saa vil jeg i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om Arbejdsgivernes Stilling til Undtagelsesbestemmelsen om, at de enetages Bygninger ikke falde ind under Loven, sige, at saa vidt mig bekendt have samtlige de kjøbenhavnske Bygningshaandværkere allerede nu assureret deres Folk saaledes, at de faa Erstatning, ogsaa naar de komme til Skade ved Bygninger, der ere enetages, fordi de selv have erkendt Umuligheden af at drage denne Grænse.

Ordføreren (J. Jensen, Præstø Amts 6te Valgkreds): Endskønt det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) var enig med Udvalget i de fleste af de Ændringer, det har foreslaaet, var der dog særlig to Punkter, hvor han ansaa Udvalgets Stilling for uheldig. Med Hensyn til det ene af disse Punkter har det ærede Medlem jo allerede nu gjort opmærksom paa, at hans Udtalelser derom beroede paa en Fejltagelse, saa det kan jeg lade være at svare paa.

Det andet Punkt var dette, at der burde ikke gøres Forskel paa en- og to-Etages Bygninger. Det vilde imidlertid absolut være at rokke ved Hovedprincipperne, ved Grundlaget i den bestaaende Lov, hvis man foretog Ændring her, og Udvalgets store Flertal var jo ogsaa straks enig med Ministeren om, at der ikke burde rokkes ved Hovedprincipperne. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at der er noget vist absurd i, at naar man hugger sig i Knæet ved Tildannelse af Tømmer til en 1 Etages Bygning,

faar man ikke Erstatning, men hvis man gør det ved Tildannelsen af Tømmer til en 2 Etages Bygning, faar man det. Men dette kan overføres paa andre Omraader, som falde ind under Landbruget i Øjeblikket. Hvad f. Eks. selve Mejeridriften angaar, saa er alle Ulykkestilfælde, som ere en Følge af Driften eller Driftsmidler, Genstand for Erstatning, medens alle andre Tilfælde inden for Mejeridriften ikke ere Genstand for Erstatning. Man kan altsaa med lige saa stor Ret sige, at hvis man falder til den rigtige Side og falder ind i en Centrifuge, faar man Erstatning, men hvis man falder til den fejle Side og brækker Arme og Ben, faar man ingen Erstatning. Der er altsaa ganske vist, det vil jeg indrømme, paa mange Punkter i Loven Mærkeligheder, men det var, som jeg nok kan se, en Nødvendighed, naar der skulde være en Adskillelse. Naar kun de Virksomheder, som f. Eks. for Landbrugets Vedkommende nærmest maatte henregnes til at høre ind under Begrebet Industrien, skulde medtages, maatte der nødvendigvis være en Begrænsning derfor, og det er temmelig sikkert ogsaa af Hensyn til det, at man ved Vedtagelsen af denne Lov af 7. Januar 1898 kom til det Resultat, at Landbrugsbygninger vare Bygninger, som væsentligt faldt ind under Begrebet 1-Etages Bygninger, medens Købstad- og købstadlignende Bebyggelse væsentlig faldt ind under 2- eller fleretages Bygninger. Jeg mener derfor, at der kunde ikke godt tales om disse Ting ved Behandlingen af det her foreliggende Lovforslag, naar man ikke ønskede at ændre væsentlig ved Hovedprincipperne i den bestaaende Lov.

Derimod er jeg enig om, at for saa vidt vi skulle naa til en Revision af Loven, til en Udvidelse af de Rammer, som falde ind under denne Lov, nærer jeg ingen Tvivl om, at det er en af de Ting, som ville komme ind under denne Udvidelse. Og som den sidste ærede Taler anførte, antydede den højtærede Minister saavel i Udvalget som her i Salen, at Regeringen havde sin Opmærksomhed henvendt paa Ting i denne Retning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2799—2800)

vedtoges uden Afstemning.